

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Polak – Kałużna

Protokolant Sylwia Szmigielska

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2018 roku w Dzierżoniowie sprawy

z powództwa **D. Z.**

przeciwko **A. W.**

o alimenty

I. zasądza od pozwanej A. W. na rzecz powoda D. Z. urodzonego (...) w D. alimenty w kwocie po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 19 grudnia 2018 roku, płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk A. Z. jako ustawowego przedstawiciela powoda;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. nakazuje pozwanej A. W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) kwotę 360 zł tytułem opłaty sądowej, od ponoszenia której powód był zwolniony;

IV. zasądza od pozwanej A. W. na rzecz przedstawiciela ustawowego powoda A. Z. kwotę 1569,60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

A. Z. jako przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda D. Z. w pozwie z dnia 27 kwietnia 2018 roku wniósł o zasądzenie od pozwanej A. W. na rzecz powoda alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie począwszy od dnia 25 kwietnia 2018 roku płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie kosztów procesu, nadto o zabezpieczenie powództwa. W uzasadnieniu ojciec powoda podniósł, że wraz z pozwaną mają pięcioro dzieci, w tym troje pełnoletnich, zaś dwoje najmłodszych jest pod jego opieką, a wykonywanie władzy rodzicielskiej nad synem powierzono mu postanowieniem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 5 marca 2018 roku. Przedstawiciel powoda wskazał, że matka nigdy nie opiekowała się dostatecznie synem, powierzała go opiece starszych córek lub jemu, w lipcu 2017 roku pozostawiła go pod opieką starszej córki P. i wyjechała na 10 dni do Niemiec, w sierpniu 2017 roku wyjechała na 7 dni na wczasy do Bułgarii bez syna, oddając mu syna pod opiekę, a 20 października 2017 roku przekazała mu pieczę nad synem i wyjechała do Niemiec do swojego partnera, gdzie nadal mieszka i pracuje, a z synem spotkała się od tamtego czasu jedynie czterokrotnie. Odnośnie kosztów utrzymania ojciec powoda wskazał, że pozwana po wyjeździe do Niemiec przekazuje mu świadczenie 500+, zasiłek rodzinny w wysokości 100 zł i 200 zł tytułem alimentów, zaś pozostałe koszty

utrzymania syna pokrywa on mimo, że znajduje się w trudnej sytuacji materialnej bo przeprowadza generalny remont mieszkania, w którym zamieszkuje z dziećmi, by wydzielić synowi i córce oddzielne pokoje.

Postanowieniem tymczasowym z dnia 07 czerwca 2018 roku zabezpieczono powództwo poprzez zobowiązanie pozwanej A. W. do uiszczania w toku procesu na rzecz powoda kwot po 400 zł tytułem alimentów. Postanowienie powyższe jest prawomocne od dnia 05 lipca 2018 roku.

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 października 2018 roku pozwana uznała żądanie pozwu do kwoty 400 zł w pozostałym zakresie wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania a nadto zaprzeczyła wszystkim twierdzeniom i zarzutom zawartym w pozwie poza wyraźnie przyznanymi w odpowiedzi na pozew. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że do października 2016 roku to ona sprawowała opiekę nad piątką wspólnych dzieci, że miała wówczas zasądzone na dzieci alimenty w łącznej kwocie 1050 zł, których ojciec nie realizował i były płacone z Funduszu Alimentacyjnego, zaś on sam był zagrożony odpowiedzialnością karną z tytułu niealimentacji. Pozwana przyznała, że w (...) córka M. zamieszkała z ojcem, który miał lepsze warunki mieszkaniowe, a małoletnia miała szansę na własny pokój, jednocześnie zaprzeczyła zarzutom ojca o braku właściwej opieki nad dziećmi oraz stwierdziła, że wyjazd za granicę do pracy wynikał z jej trudnej sytuacji materialnej oraz chęci polepszenia sytuacji swojej i swoich dzieci. Pozwana wskazała, że uczestniczy w utrzymaniu syna, przekazuje ojcu przyznane jej świadczenia społeczne, dodatkowo opłacała przedszkole syna i przekazywała ojcu 200 zł na poczet jego utrzymania, a nadto, że wspiera też córkę M. mieszkającą z ojcem, której kupiła perukę za 1500 zł finansując ten zakup z pożyczonych pieniędzy, co obecnie spłaca. Pozwana podkreśliła, że utrzymuje ponadto 18 – letnią córkę P., która jest w ciąży, termin porodu ma wyznaczony na grudzień 2018 roku oraz ponosi pełne koszty utrzymania swojego mieszkania w Polsce i obecnie wykonuje jego remont, by przygotować je na zamieszkanie dziecka, gdyż mieszka w nim wspomniana P., w szczególności dokonuje zmiany ogrzewania z pieca kaflowego na C.O. Przedstawiając swoje wydatki mieszkaniowe w Niemczech pozwana określiła je na kwotę 230 euro miesięcznie, nadto wskazała na wydatki związane z wyżywieniem, zakupem środków higieny, czystości, zakupem ubrań i odzieży, zakupem biletu miesięcznego, co kosztuje ją 127 euro miesięcznie oraz koszty dojazdu do Polski. Wskazując na powyższe wydatki pozwana stwierdziła, że przy dochodach w wysokości 1000 euro nie jest w stanie płacić wyższych alimentów niż 400 zł miesięcznie, a realizuje swoje zobowiązania kosztem wielu wyrzeczeń, ograniczając np. swoje wyjazdy do kraju zaś ojciec powoda nie dokłada starań by podjąć pracę zarobkową, bo jest zorientowany na świadczenia społeczne i obowiązek alimentacyjny pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. W. jest matką powoda D. Z., który urodził się w dniu (...) w D.. Dziecko pochodzi z nieformalnego związku (...).

Poza D. Z. pozwana i A. Z. mają jeszcze czworo dzieci, w tym jedno małoletnie – M. Z. lat 15, która przebywa pod opieką ojca, pozostałe dzieci są dorosłe i nie kontynuują nauki.

W przeszłości przez wiele lat to pozwana zajmowała się wychowaniem wspólnych dzieci, zaś A. Z. miał zasądzone alimenty na powoda w kwocie po 200 zł miesięcznie, które realizował nieregularnie, w związku z czym wypłacał je Fundusz Alimentacyjny. Rodzice powoda rozstali się wiele lat temu. Po wyjeździe do Niemiec pozwana kontaktuje się z synem telefonicznie, a osobiście gdy przyjeżdża do Polski, co nie zdarza się często. Kontakty pozwanej z powodem nie zostały ustalone sądownie.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 05 marca 2018 roku wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim D. powierzono ojcu, mimo, że faktycznie już wcześniej przejął opiekę nad synem. Pozwana przekazywała dobrowolnie ojcu powoda świadczenia uzyskiwane z pomocy społecznej na syna w czasie, gdy formalnie władza rodzicielska jej przysługiwała, a chłopiec mieszkał z ojcem, nadto opłacała przedszkole syna i łożyła dobrowolnie alimenty w wysokości 200 zł miesięcznie.

Przedstawiciel ustawowy powoda mieszka obecnie wraz z synem oraz córką M. (lat 15), która jest osobą niepełnosprawną, ma zasądzone od matki alimenty w kwocie 350 zł, które w okresie od 01 stycznia 2018 roku do 31 maja listopada 2018 roku były wypłacane z funduszu alimentacyjnego.

A. Z. z zawodu jest betoniarzem – zbrojarzem, jest zatrudniony na czas określony do 31 grudnia 2018 roku na ½ etatu w zakładzie ogólnobudowlanym jako murarz, z wynagrodzeniem 1050 zł miesięcznie brutto, pracodawca umożliwia mu wykonywanie pracy w dogodnych dla niego godzinach. W 2017 roku ojciec powoda uzyskał dochód w wysokości 10.665,00 zł.

A. Z. leczy się kardiologicznie z powodu choroby przewlekłej, nie ma orzeczonej niepełnosprawności.

Ojciec powoda zajmuje z synem i córką mieszkanie w B. przy ul. (...), które obecnie remontuje, przygotowując pokoje dla dzieci. Koszt utrzymania mieszkania wynosi średnio 480 zł miesięcznie, na który składają się koszty czynszu, ogrzewania 2500 zł rocznie (około 200 zł miesięcznie), koszt energii elektrycznej około 150 zł (latem A. Z. płaci 200 zł co drugi miesiąc, zimą 350 zł co dwa miesiące), opłata za wodę 60 zł, za internet 90 zł – w przeliczeniu na powoda około 160 zł miesięcznie.

W okresie od 01 stycznia 2018 roku do 29 listopada 2018 roku A. Z. skorzystał z następujących świadczeń z pomocy społecznej na małoletniego D.:

- dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego 100 zł,
- zasiłek rodzinny w łącznej wysokości 992 zł,
- świadczenie wychowawcze 4000 zł
- świadczenie Dobry Start 300 zł,

Na rzecz małoletniej M. Z. otrzymał:

- zasiłek pielęgnacyjny z tytułu niepełnosprawności w łącznej wysokości 1714, 42 zł,
- dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu kształcenia i rehabilitacji niepełnosprawnego dziecka 1210 zł,
- dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego 100 zł,
- zasiłek rodzinny w łącznej wysokości 1364 zł,
- świadczenie wychowawcze 5500 zł
- świadczenie Dobry Start 300 zł.

Decyzją Burmistrza Miasta B. z dnia 16 listopada 2018 roku podwyższono zasiłek pielęgnacyjny wypłacany A. Z. na córkę M. do kwoty po 184,42 zł miesięcznie.

Dowód: - odpis skrócony aktu urodzenia powoda – karta 7,

- umowa o pracę – karta 50, 51,
- deklaracja podatkowa A. Z. za 2017 rok – karta 50, 53,
- zaświadczenie o dochodach – karta 54, 88,
- zaświadczenie lekarskie dot. A. Z. – karta 76,

- zaświadczenie lekarskie dot. M. Z. – karta 89,
- orzeczenie o niepełnosprawności M. Z. – karta 90,
- decyzja BM B. – karta 115,
- przesłuchanie przedstawiciela ustawowego powoda – karta 131,
- przesłuchanie pozwanej – karta 131-132

Powód jest uczniem klasy I szkoły podstawowej nr (...) w B.. Nauka sprawia mu trudności, ma problemy z czytaniem, liczeniem, z wymową, nie potrafi też zachować się w grupie, w szkole korzysta z pomocy psychologiczno – pedagogicznej. Z powodu problemów szkolnych został skierowany przez lekarza pierwszego kontaktu do psychologa, oraz do poradni otorynolaryngologicznej, nadto stwierdzono u niego upośledzenie widzenia, wymagające szkielek korekcyjnych. Psycholog zalecił zajęcia wyrównawcze z zakresu czytania i pisanie – zajęcia rewalidacyjne oraz diagnozę neurologiczną. D. Z. przewlekłe nie choruje, zapada jednak na przeziębienia kilka razy w roku lub ostre zapalenia migdałków, które są leczone nieodpłatnie w ramach NFZ. Powód uczęszcza ponadto na terapię neurologopedyczną, gdyż występują u niego zaburzenia w artykulacji niektórych głosek, myli znaczenia wyrazów, nie umie dobrać odpowiednich słów, co ma istotny wpływ na naukę szkolną. W szkole powód korzysta także z zajęć wyrównawczych na świetlicy.

Średni miesięczny koszt utrzymania powoda wynosi około 1300 zł miesięcznie. Na kwotę tą składają się koszt żywienia w domu - 400 zł miesięcznie oraz koszt obiadów w szkole około 130 zł miesięcznie. Małoletni po powrocie do domu je drugi obiad co nie zwalnia ojca z przygotowywania obiadów w domu i rodzi dodatkowe koszty. Na miesięczny koszt utrzymania powoda składają się ponadto koszt zakupu ubrania i obuwia - 150 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania – 160 zł, wydatki związane z edukacją średnio 50 zł (ubezpieczenie w szkolne, wycieczki szkolne, składki szkolne, wjazdy szkolne na basen itp.), koszt zakupu zeszytów, książki do religii i przyborów szkolnych – 20 zł, koszt zakupu zabawek – 20 zł, koszt zakupu środków higieny i czystości – 50 zł, wyjść rodzinnych i rozrywek – 50 zł (wyjścia do kina, zoo), koszty zakupu lekarstw (zakup witamin, leków w przypadku choroby, okularów) – 50 zł, wydatki związane z leczeniem, terapią dodatkową, zajęciami wyrównawczymi – 100 zł miesięcznie, wyjazdów wakacyjnych – w przeliczeniu 95 zł miesięcznie, wyposażenie remontowanego pokoju powoda (meble i inne akcesoria) w przeliczeniu 50 zł miesięcznie (600 zł rocznie).

W wakacje 2018 roku powód wraz z ojcem był przez 8 dni na wakacjach nad morzem, co kosztowało ich na dwie osoby – 2300 zł, odwiedzili wówczas przebywającą w J. na wakacjach siostrę powoda – M..

Dowód: - historia wizyt powoda w poradni podstawowej opieki zdrowotnej – karta 70-74,

- opinia nauczyciela o powodzie – karta 79,
- opinia neurologopedyczna – karta 75,
- skierowanie do poradni okulistycznej – karta 77,
- skierowanie do poradni otorynolaryngologicznej – karta 78,
- informacja o wydatkach szkolnych – karta 80,
- faktura z prąd, dowód płatności za prąd – karta 81, 84,
- dowody płatności za obiady – karta 82,
- faktury i paragony za zakup odzieży, obuwia, książek, leków - karta 83, 91-93,

- bilety kolejowe – karta 85,
- faktury za materiały i roboty budowlane – karta 86-87,
- zaświadczenie lekarskie dot. D. Z. – karta 118, 119,
- przesłuchanie przedstawiciela ustawowego powoda – karta 131,
- przesłuchanie pozwanej – karta 131-132

Pozwana z zawodu jest operatorem ruchowo – przewozowym kolei. Przez wiele lat nie pracowała zajmowała się wychowaniem wspólnych dzieci.

Od listopada 2017 roku przebywa w Niemczech w M., gdzie pracuje po 9 godzin dziennie w firmie (...), jej zarobki wynoszą 1000-1100 euro miesięcznie netto, pracuje na produkcji. A. W. pozostaje w nowym związku, mieszka z partnerem, z którym dzieli po połowie wydatki związane z utrzymaniem jednopokojowego mieszkania, które łącznie wynoszą 460 euro miesięcznie. Partner pozwanej zarabia 1400 euro miesięcznie.

Pozwana dojeżdża do pracy na znaczną odległość, w związku z czym kupuje bilet miesięczny, co kosztuje ją 138 euro miesięcznie.

A. W. jest ponadto najemcą mieszkania położonego w B., przy ul. (...) i ponosi koszty jego utrzymania mimo, że zamieszkuje w nim obecnie jej dorosła nie ucząca się córka P. (urodzona w (...) roku) z partnerem. Miesięczny koszt czynszu w w/w mieszkaniu wynosi 300 zł, opłata za wodę 100 zł, za prąd 170-180 zł miesięcznie (poprzednio przed remontem nawet 500 zł miesięcznie, gdyż w mieszkaniu był bojler), za tv satelitarną 45 zł. Pozwana przeprowadza remont powyższego mieszkania, wymienia ogrzewanie z pieców kaflowych na centralne ogrzewanie.

A. Z. nie wspiera finansowo córki P., która jest w ciąży, planowany termin porodu miała na 27 grudnia 2018 roku. Partner P. pracuje w A. we W..

Przed wniesieniem pozwu pozwana dobrowolnie łożyła na utrzymanie powoda alimenty w wysokości 200 zł miesięcznie.

Dowód: - kserokopie książeczek opłat – karta 37-39, 125-128,

- dowody płatności za prąd – karta 40-41, 124,
- dowody płatności za czynsz i wodę – karta 42, 129,
- dowód płatności za tv cyfrową – karta 43,
- kserokopia niemieckiego biletu miesięcznego – karta 43,
- dokumentacja medyczna P. Z. – karta 44-47, 121-123,
- przetłumaczone na j. polski zaświadczenie o zarobkach – karta 47-48,
- zmiana umowy o pracę wraz z tłumaczeniem na j. polski – karta 119-120,
- przesłuchanie przedstawiciela ustawowego powoda – karta 131,
- przesłuchanie pozwanej – karta 131-132

Na terenie D. jest wiele ofert pracy dla osób bez zawodu z wynagrodzeniem od minimalnego 2200 zł brutto. Powiatowy Urząd Pracy w D. nie dysponował w II połowie 2018 roku ofertami pracy na stanowisku betoniarz zbrojarz.

Powiatowy Urząd Pracy w Z. Ś. i Powiatowy Urząd Pracy i dysponowały w II połowie 2018 roku ofertami pracy na stanowisku betoniarz, betoniarz – zbrojarz oraz dla osób bez zawodu, oferowane wynagrodzenie wynosiło od 2100 zł do 5200 zł.

Dowód: - informacja z PUP w D. – karta 95,

- informacja z PUP w Z. – karta 96-97,

- informacja z PUP w Ś. – karta 100-111,

Sąd zważył ponadto, co następuje

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uwzględnienie powództwa w całości.

Zgodnie z przepisem art. 133 § 1 k.r.i o. rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Niewątpliwie jest, że powód D. Z. mający 7 lat nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Ponadto nie posiada on żadnego majątku, który mógłby być wykorzystany na potrzeby jego utrzymania. Z uwagi na to cały koszt utrzymania powoda spoczywa na jego rodzicach. Zakres zobowiązań każdego z rodziców, na mocy przepisu art. 135 § 1 k.r.i o. zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Rozpatrując kwestię usprawiedliwionych potrzeb powoda Sąd uznał, że należą do nich środki pieniężne niezbędne do wyżywienia powoda, jego ubrania, edukacji, rozrywek oraz zachowania czystości, lekarstw i zabawek, koszt wakacji i rekreacji oraz odpowiednia część opłat na utrzymanie mieszkania, które powód zajmuje wraz z ojcem oraz rozliczone w stosunku miesięcznym wydatki na wyposażenie remontowanego pokoju powoda.

Ustalając możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanej do alimentacji pozwanej, Sąd oparł się na przesłuchaniu pozwanej, z którego wynika, że wykorzystuje ona w pełni swoje możliwości zarobkowe. A. W. pracuje za granicą, gdzie zarobki są wyższe, jednocześnie dzieli koszty mieszkaniowe w Niemczech z obecnym partnerem, nie ma pod opieką nikogo, może pracować w pełnym wymiarze czasu, nawet w nadgodzinach, stać ją na utrzymanie i remont drugiego mieszkania w Polsce i jego remontowanie – co pozwala wnioskować, że znajduje się w dobrej sytuacji majątkowej. Dodatkowo jeszcze pozwana do niedawna zapewniała utrzymanie oraz mieszkanie dorosłej, niepracującej córce, wobec której nie miała zobowiązania alimentacyjnego, co obecnie nie ma miejsca wobec podjęcia pracy przez partnera córki oraz uzyskania przez nią po urodzeniu dziecka zasiłku macierzyńskiego.

Po określeniu, we wskazanym sposób możliwości zarobkowych pozwanego Sąd ustalił sytuację materialną przedstawiciela ustawowego powoda, na którym również ciąży obowiązek alimentacyjny wobec powoda. Wprawdzie ojciec powoda obecnie pracuje jedynie na pół etatu i w związku z tym uzyskuje niewielkie dochody, to jednak jak sam przyznał podejmuje dodatkowe zatrudnienie w budownictwie, co daje mu dodatkowy dochód. Zatem jego faktyczne możliwości zarobkowe są wyższe niż to dokumentuje. Ojciec powoda przekonywał w toku procesu o swojej częściowej niezdolności do pracy, składając do akt zaświadczenie od lekarza rodzinnego z nieczytelną datą i nieczytelną pieczęcią imienną (karta 76), z którego wynika, że schorzenia kardiologiczne ograniczają mu możliwość podjęcia pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, co zostało zakwestionowane przez pozwaną, z czym należało się zgodzić. W sprawie niniejszej przesadzające jest jednak, że A. Z. nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności, wydanego przez podmiot do tego uprawniony, w związku z czym należy go kwalifikować jako osobę zdolną do pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, co prowadzi do wniosku, że jego faktyczne możliwości zarobkowe w 2018 roku wynosiły 2100 zł brutto, a w 2019 roku 2250 zł miesięcznie, bo tyle wynosi minimalne wynagrodzenie. Zresztą ojciec powoda sam przyznał, że uzyskuje faktycznie wyższe dochody niż wynikające z zaświadczenia pracodawcy, gdyż podejmuje na rzecz innych osób prace przy remontach, co daje mu dodatkowe środki finansowe.

Reasumując stwierdzić należy, że możliwości zarobkowe przedstawiciela ustawowego powoda są mniejsze niż możliwości zarobkowe pozwanej.

Przy tak ustalonych możliwościach zarobkowych i majątkowych A. W. i A. Z., kierując się normą prawną wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych powinien być adekwatny do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, Sąd rozważył jakie obecnie są koszty utrzymania i wychowania powoda D. Z.. Przedstawiciel ustawowy powoda twierdził, iż koszty te wynoszą 1815 zł miesięcznie i żądał alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie.

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają, zdaniem Sądu przyjmując, że łączne koszty utrzymania powoda wynoszą około 1300 zł, zaś w ich skład wchodzi wydatki niezbędne do zakupu żywienia, ubrania, leczenia, środków czystości, edukacji, wydatki na wyjazdy wakacyjne i rekreacyjne oraz udział w kosztach utrzymania mieszkania. Zdaniem Sądu ojciec powoda nie wykazał konieczności ponoszenia wyższych wydatków na utrzymanie syna, w szczególności wydatków na żywienie siedmiolatka w łącznej kwocie 700 zł miesięcznie oraz wydatków na korepetycje z języka angielskiego i języka polskiego w kwocie 540 zł miesięcznie. W ocenie Sądu wydatki na żywienie dziecka mogą wynosić w różnych rodzinach nawet i 700 zł i więcej, jednak zadaniem Sądu było ocenić realne wydatki w tej, konkretnej rodzinie, gdzie wychowuje się małoletni D.. Jak przekonywał w toku procesu A. Z. jego rodzina znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, przeprowadza kosztowny remont mieszkania – co prowadziło Sąd do wniosku, że nie sposób przyjąć, że w rodzinie tej na samo żywienie wydaje się ponad 2000 zł miesięcznie (3 osoby po 700 zł), gdyż realna sytuacja materialna na to nie pozwala. Odnośnie zaś wydatków na dodatkowe zajęcia syna Sąd uznał, że nie sposób przyjąć, że dziecko w I klasie szkoły podstawowej wymaga tak znacznych odpłatnych korepetycji. Oczywiście Sąd dostrzega liczne, wskazane przez lekarzy i innych specjalistów dysfunkcje małoletniego powoda i konieczność ich eliminowania, co zresztą przedstawiciel ustawowy czyni uczęszczając z synem na zajęcia do psychologa, logopedy, korzystając z zajęć w szkole, szukając pomocy u innych specjalistów w ramach systemu publicznej ochrony (ojciec powoda nie przedstawił bowiem żadnych rachunków na dowód odpłatnego leczenia, czy terapii). Jednakże brak jest uzasadnionych podstaw do przyjęcia, że 7 – letni chłopiec wymaga 4 razy w tygodniu korepetycji z języka polskiego i 1-2 razy w tygodniu z języka angielskiego, gdyż edukacja na tym etapie możliwa jest do wspierania przez rodzica, przy ewentualnym wsparciu specjalistów, którzy ukierunkują rodziców jak należy z dzieckiem pracować. Dlatego też Sąd do usprawiedliwionych wydatków w tym zakresie zaliczył kwotę nie 550 zł miesięcznie jak wskazywał ojciec powoda lecz 100 zł miesięcznie, uznając, że jest to wystraszająca kwota by prywatny specjalista, raz – dwa – razy w miesiącu ukierunkował dziecko i rodzica do dalszej pracy, która odbywa się przecież z udziałem innych specjalistów, a zajęcia rewalidacyjne dla dzieci są nieodpłatne. Oczywiście jest, że gdyby sytuacja rodziców małoletniego była ponadprzeciętnie dobra, a mieli by taką wolę, owe korepetycje byłyby uzasadnione, co nie ma miejsca jednak w rodzinie powoda, gdzie dochody ojca są na poziomie najniższego wynagrodzenia, a matka mimo, że pracuje w Niemczech, zarabia jak na tamtejsze realia także w dolnym przedziale dochodów.

Odnośnie kosztów remontów pokoju powoda, bliżej nie wskazanych co do wysokości, Sąd przyjął je na poziomie 600 zł rocznie – 50 zł miesięcznie – uznając, że taki jest koszt wyposażenia pokoju syna, któremu ojciec musi przygotować miejsce do edukacji i spania (łóżko, biurko, wyposażenie), zaś dalsze koszty remontu mieszkania, w tym wymiany C.O., są nakładami A. Z. na własne mieszkanie i nie mogą być rozliczne w sprawie o alimenty.

Pozostałe wydatki na utrzymanie powoda ustalono zgodnie ze wskazaniem przedstawiciela ustawowego, uznając, że odpowiadają one wydatkom na utrzymanie 7 – letnia zamieszkującego na terenie właściwości tutejszego Sądu, w tym także kwestionowane przez pozwaną wydatki na ubranie i obuwie, określone na kwotę 150 miesięcznie (1800 zł rocznie). Ma rację pozwana, że ubrań nie kupuje się często jednak należy dziecku zapewnić odzież na wszystkie pory roku (także na basen, na który jeździ ze szkoły), co w różnych miesiącach generuje różne koszty, dodatkowo powód jest w fazie wzrostu, kiedy odzież trzeba rokrocznie wymieniać. Uwzględniając powyższe przyjęta kwota 150 zł miesięcznie na zakup odzieży i obuwia nie jest w ocenie Sądu zawyżona, a jednocześnie uwzględnia możliwości zarobkowe obojga rodziców.

Osoba zobowiązana do alimentacji powinna w pełni wykorzystywać swoje siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania niezbędnych dochodów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentów. Zarówno ojciec jak i matka powinni dołożyć wszelkich starań i podjąć odpowiednie zatrudnienie, aby zapewnić odpowiedni poziom życia swoim dzieciom. Zobowiązany do alimentacji powinien uczynić zadość swojemu obowiązkowi, choćby wiązało się to z istotnym uszczerbkiem i powodowało obniżenie stopy życiowej.

Przedstawiciel ustawowy powoda dochodził pozwem alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie. Pozwana partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania w Niemczech w kwocie 230 Euro, bilet miesięczny kosztuje ją 130 Euro, zatem pozostaje jej 770 Euro na utrzymanie siebie, w przeliczeniu na złotówki ponad 3000 zł miesięcznie, co pozwala jej nałożenie po 700 zł na utrzymanie powoda, w sytuacji gdy alimenty na córkę wynoszą 350 zł miesięcznie.

Zasądzone alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie zdaniem Sądu odpowiadają możliwościom zarobkowym pozwanej i przyczynią się do zaspokojenia więcej niż połowy usprawiedliwionych potrzeb powoda. Przy ustalaniu wysokości alimentów należy wziąć pod uwagę także fakt, iż ojciec powoda ponosi w większości osobiste nakłady na wychowanie i utrzymanie małoletniego wobec rzadkich kontaktów pozwanej z synem. To ojciec zмага się z leczeniem syna, jego edukacją połączoną z trudnościami, poszukuje pomocy specjalistów i prowadzi syna na zajęcia do nich - co wymaga znacznego zaangażowania w tym poświęcenia czasu, z czego pozwana jest zupełnie zwolniona, co uzasadnia obciążenie ją wyższym udziałem w kosztach utrzymania syna.

Wobec uznania za nie udowodnione, że koszty utrzymania powoda wynoszą ponad 1300 zł, a sytuacja materialna matki nie pozwala jej nałożenie na powoda alimentów w kwocie wyższej niż po 700 zł miesięcznie, skoro ciąży na niej obowiązek alimentacyjny na drugie dziecko - oddalono powództwo w pozostałym zakresie.

Uściślając obowiązek pozwanej wskazano termin, w którym mają być uiszczane miesięczne raty alimentacyjne, określając go jako datę wydania wyroku, skoro za wcześniejszy okres alimenty ustalono na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu, zaś orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c.

Orzeczenie o kosztach zostało oparte o przepis art. 13 i 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. Nr 167, poz. 1398), a wartość przedmiotu sporu liczono od kwoty 7200 zł, wobec bezspornego ustalenia, że przedłożeniem pozwu A. W.łożyła na utrzymanie syna po 200 zł miesięcznie.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego oparto na treści art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 4 i § 4 ust. 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. nr 1800, z 2015 roku ze zmianami) uznając, że powód wygrał sprawę w 88 %, a pozwana przegrała w 12% zatem po potrąceniu do zapłaty pozostaje kwota 1569,60 zł.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany orzeczeniu na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.